

De geschiedenis en de kweek van de Paradijsvis

De geschiedenis van de Paradijsvis

De Paradijsvis heeft al een lange geschiedenis achter de rug. Het is waarschijnlijk de eerst beschreven aquariumvis. Hij werd reeds in 1758 beschreven door de Zweedse bioloog Linnaeus op pagina 283 van de 10e oplage van zijn boek 'Systema naturae'. Hij werd daar beschreven onder de naam *Labrus opercularis* (*Labrus* betekent lip, *opercularis* komt van *operculeum*, dat betekent kieuw). In 1804 werd de geslachtsnaam (voorheen *Labrus*) *Macropodus* (betekent met grote vinnen) ingevoerd bij herziening door Lacépède.

Men moest nog tot 1869 wachten tot de eerste levende exemplaren Europa bereikten. Ze werden door de Franse consul Simon meegenomen met het oorlogsschip 'Impératrice'. Deze reis werd door slechts 22 van de 100 exemplaren overleefd. Dat waren 14 mannen en 8 vrouwen. 12 Mannen en 4 vrouwen gingen naar de Parijse siervis-kweker Pierre Corbonnier, die er al binnen een jaar mee kweekte. De overige 6 exemplaren werden door Simon zelf gehouden.

Kweek van de Paradijsvis

De kweek zelf is niet moeilijk. Het mannetje begint, meestal een dag na de waterverversing, bellen te blazen. Hij versterkt deze met drijfplanten. De bellen komen steeds verder (op het laatst ongeveer 1 centimeter) boven het water uit. Tijdens de bouw van dit schuimnest wordt het vrouwtje niet in de buurt toegelaten. Ze kijkt, met de kop schuin omhoog, op een afstand naar de bouw van het nest. Als

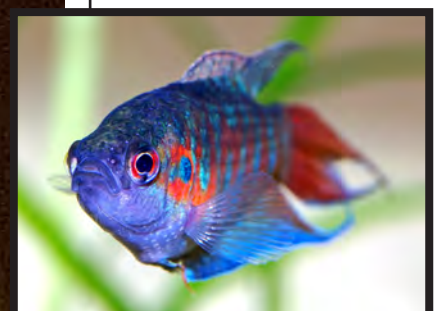
het nest klaar is haalt het mannetje het vrouwtje op. Hij lokt haar mee door al z'n vinnen uit te zetten en door zijn lichaam te laten verkleuren.

Meestal voert het koppel een paar schijnparingen op voor de synchronisatie (= het op elkaar afstemmen van het lichaam voor de paring). Bij de paring, die onder het nest plaatsvindt, wordt het vrouwtje door het sterk gekromde lichaam van de man omvat. Ze keren zich op de rug en er worden eieren uitgestoten die door het mannetje worden bevrucht. Het merendeel van de eieren stijgt direct in het nest omhoog (ze zijn gevuld met een olie-achtige substantie waardoor ze lichter zijn dan water). De eieren die naar de bodem zakken worden door het mannetje opgepakt en in het nest gespuwd.

Als het vrouwtje alle eieren heeft uitgestoten, kunnen we haar beter uit de bak halen. Het mannetje bewaakt het nest en duldt geen andere vissen in zijn omgeving. Het mannetje blaast voortdurend nieuwe bellen onder het nest om dit zo stevig mogelijk te houden. Na 36 tot 48 uur (afhankelijk van de temperatuur) komen de jongen uit. Ze blijven in het

nest totdat de dooierzak is opgeteerd. Daarna gaan ze, onder begeleiding van het mannetje, zwemmen. De eerste dagen voeren we de jongen met infuus, enkele dagen later met naupliën van *Artemia salina*.

De jongen groeien snel. .

Macropodus opercularis